

[Iver Poulsen.]

husmændene, der har udtalt sig sådan; det har alle landbrugsorganisationerne overensstemmende uanset brugsstørrelse.

Endelig vil jeg gerne fra husmændenes skrivelse nævne, at de ønsker, at statskassen ikke belastes med nogen del af udgiften til tillægspension. Her tænker man selvfølgelig på den tillægspension, der kommer som en udbygning af den, der er forslaget om i dag; men hvad angår tillægspensionen, som helt og holdent skal betales af alle i forhold til indkomst og formue ved opkrævning efter mønster fra den almindelige folkepension, skal det klart fremgå af skattebilletten, hvad der går til den almindelige folkepension som dækning for en beskedent del af denne, og hvad der går til dækning af hele tillægspensionen. Det var netop en tanke, jeg udkastede ved første behandling af forslaget om fuld folkepension: at det skal fremgå af skattebilletten, hvor stor en del man betaler til den ene pension og til den anden. Det var det, der gav den højtærede socialminister anledning til at sige, at jeg med dette synspunkt leflede for visse reaktionære vælgerkredse. Jeg kan jo kun beklage for husmændene, hvis de anser det for ubehageligt at blive betegnet som reaktionære af socialministeren, at de har tilsluttet sig den opfattelse, vi har gjort gældende, men jeg noterer i hvert fald med tilfredshed, at også husmandskredse kan se fornuftigt på de ting, og husmændene er ikke — som socialministeren sagde — ude på at skræmme befolkningen ved at få nogle bestemte tal til at stå på en skatteblanket; de er ude på nøjagtig det samme som vi: at give skatteyderne den oplysning, de har krav på at få om, hvordan de penge, man indbetaler, bliver administreret, og hvad de bliver brugt til. Der er ikke noget reaktionært i det.

Endelig vil jeg gerne lige berøre bilag 12; det er fra landbrugets forskellige organisationer og sammenslutninger, og de kommer jo stærkt ind på det samme som husmændene: at denne fremgangsmåde belaster produktionen, hæver omkostningsniveauet og rammer landbruget særlig hårdt, fordi landbruget eksporterer $\frac{2}{3}$ af sin produktion. Hertil kommer, at man med lovforslaget pålægger landbruget en årlig direkte udgift gennem arbejdsgiverbidrag på 15-20 mill.

kr., og det er just ikke det — det kan i hvert fald de fleste af os se — landbruget trænger mest til. Det trænger hverken til at få hævet omkostningsniveauet eller til at få pålagt nye økonomiske byrder, når det står over for den konkurrence, som fremtiden vil byde vore eksporterhverv — og da først og fremmest landbruget.

Vi kan helt tilslutte os, hvad landbrugsorganisationerne siger: at man ønsker en tillægspensionsordning gennemført, som straks omfatter hele befolkningen og ikke blot en del af den, mens den lader andre tilbage.

Der er, som jeg har forsøgt at påvise, mange skønhedspletter på dette lovforslag, og jeg vil gerne lige nævne nogle af dem.

En sådan lovgivning vil skabe nye økonomiske skillelinjer i befolkningen, og den vil skabe stor og berettiget utilfredshed inden for store befolkningsgrupper: de selvstændige næringsdrivende og f. eks. hele landbrugserhvervet lige fra den ene side til den anden. Det er en ordning, som ikke burde vedkomme lovgivningsmagten, men som arbejdsmarkedets 2 parter burde have ordnet indbyrdes, uden at lovgivningsmagten skulle blandes ind i det, og det er en ordning, som man pålægger alle ikke-lønmodtagere at yde bidrag til, om ikke på anden måde, så gennem stigende varepriser, uden at disse bidragydere selv får nogen pension ud af det. Ordningen vil være en hindring for, at vi kan nå frem til den endelige enhedspension, som må være målet, og den vil skabe en ny privilegeret stand i sanfundet, nemlig de pensionsberettigede lønmodtagere. Endelig jages ordningen igen, sådan at hverken nationalbanken eller folketinget, ja, end ikke regeringen, har haft tid til en blot nogenlunde forsvarlig undersøgelse af lovforslagets økonomiske rækkevidde.

Sådan en lovgivning anser de uafhængige simpelt hen for uforsvarlig, og den vil vi ikke medvirke til. Derfor vil vi ved lovforslagets tredje behandling stemme imod det.

Det af VK-partierne stillede dagsordensforslag kan vi naturligvis støtte, fordi det er udtryk for netop det, vi har ønsket hele tiden: en løsning, som omfatter hele